

לודמיר

מקושרים לצדיק מאז ועד היום

להפצת משנתו ותורתו הבהירה של
הרה"ק רבי שלמה מקארלין זי"ע
סיפורים ותולדותיו, ותולדות זרעו אחריו

| גליין 114 |

כרשת שמות תשוב"ג

שבוע של חיים

מתורתו של רבינו ותלמידיו הק'

פרשת שמות

וימת יוסף וכל אחיו וכל הדור ההוא ובני ישראל פרו וישרצו וירבו (שמות א, 1-2). ביאר בזה הרה"ק רבי אברהם מסלונים זצוק"ל, שהאיש צריך להיות מקושר לצדיק הדור, אבל כשוימת יוסף - שהיה אז צדיק הדור, וגם כל אחיו, וידוע דכל אדם מישראל נשמתו מעולם התענוג, ולכן טבעו לחפש אחר תענוגים וכשאין לו תענוג בעבודתו יוכל ליפול ח"ו בתענוגי גשמיות בתאות משגל ר"ל, זהו "וימת יוסף" ולא היה להם התקשרות להצדיק, לכן, ובני ישראל אז פרו וישרצו וירבו שנפלו לתאות גשמיות, עד שזכו אחר כך ומשה היה רועה שהתקשרו א"ע למשה רבינו ע"ה שהיה צדיק הדור ג"כ, וזכו על ידו לקבלת התורה.

(באר אברהם)

ויאנחו בני ישראל מן העבודה ויעקו ותעל שועתם וכו' וישמע אלקים את נאקתם (ב, כג-כד). כל אנחתם וזעקתם היה רק ררחוקים המה מעבודת השי"ת. וכיון שראה השי"ת אשר זעקתם היה לשם שמים, מיד וישמע אלקים את נאקתם.

(הרה"ק ר' משה מקוברין - אור לשרים)

מדוע לא יבער הסנה (ג, ג). הפלא ופלא הוא: "איך לא יבער הסנה?" - הוא הגוף, מפחד ה' ומהדר גאונו.

(הני"ל, שם)

ויאמר משה אל ה' בי ה' לא איש דברים אנכי גם מתמול גם משלשם גם מאז דברך אל עבדך כי כבד פה וכבד לשון אנכי (ד, 1). ותרגם אונקלוס על כבד פה וכו' ארי יקיר ממלל. פירוש, אמר משה רבינו לפני הקדוש ברוך הוא, איך אפשר שאני אדבר לפני פרעה הרשע והטמא בכל מיני טומאות מצרים רח"ל, הלא יקרים וקדושים הם מילולי ודיבורי, שהלא שהשכינה היתה מדברת מתוך גרונו של משה רבינו עליו השלום (וזהו פרשת פנחס דף רל"ב ד"ה אמר רעיא מהימנא), ואיך יתכן להיות בעולם שיכנסו הדברים הקדושים האלו לאיש רשע הטמא והמתועב. על כן עשה השם יתברך שאהרן אחיו הכהן יהיה נביאו והוא ידבר רק אל אהרן הכהן.

(הרה"ק רבי אורי מסטערליסק זצוק"ל, אמרי קדוש אות קז)

תבן אין נתן לעבדיך ולבנים אומרים לנו עשו (ה, טז). אמר הרה"ק רבי שלמה מקארלין זי"ע: "תבן" הוא לשון תבונה ודעת, "ולבנים" הוא תשובה על דרך שאמר רז"ל במס' שבת (קנג). בפסוק (קהלת ט) בכל עת יהיו בגדיך לבנים. זהו שאמר הכתוב, "תבן" הוא תבונה "אין נתן לעבדיך", "ולבנים" שהוא תשובה "אומרים לנו עשו", בתמיה, מאין ימצא לנו פתח התשובה אם אין בנו דעת.

(ספר אילנא דחיי)

קדושת הקדוש

אמרים מובחרים, יקרים ומאירים, מתוך הספר 'קדושת הקדוש' הנמצא בשלבי עריכה

השגחה פרטית

על מי מנוחות ינהלני (תהלים כג). אפילו אויף שטילע וואסער, דארפסטו מיר אויך פירען [-אפילו על מים שקטים צריך גם-כן שתנהיגני], ואיני יכול בעצמי כלום.

(כתבי רמ"מ מידנער)

עיטורי קדוש

מצוה לאכול אי אפשר לאכול.

וכך מובא בכתבי ר' משה מידנער ז"ל: ר' משה מקאברין זי"ע אמר: "עד עכשיו לא אמרתי, רק עכשיו שהנני כבר אצל הסוף, ממש אצל הסוף, הנני אומר שהנני יכול להישבע בנקיטת חפץ - שמה שאדם מזי ומניע באצבע הקטנה, ואף מה שקורץ בעיניו, הכל הוא בכח ה' ברוך הוא, אף להרים קש אי אפשר מבלי כח ה' ברוך הוא."

בספר יושר דברי אמת (אות ז) העמיס רעיון זה על אותו פסוק אך באופן שונה קצת: דוד המלך ביקש מהקב"ה שיידע בכל עת שהקב"ה רועה אותו ובעצמו אינו יכול כלום, וזה מה שאמר ה' רועי לא אחסר" - שלא אחסר בכל עת מן הידיעה כי ה' הוא רועי, ואז בוודאי, "בנאות דשא ירביצני על מי מנוחות ינהלני".

האמונה בהשגחה פרטית

דבר זה הוא יסוד האמונה בהשגחה פרטית, אשר כל פעולה שהאדם עושה ולו הקטנה ביותר, וכן כל מקרה שקורה, הכול הוא בהשגחתו של הקב"ה. כפי המבואר בספה"ק מאור עינים (פרשת ויגש): "צריך להאמין באמונה שלימה כי כל כחותיו וחיותו הוא הבורא ב"ה ... וכשאתה מנענע איזה אבר מי הוא המנענע אותו כי אם הבורא ב"ה." ושם בפרשת שמות מביא הדבר בשם הבעש"ט: "עיקר הדעת לידע שכל כחותיו וחיותו הוא הבורא ב"ה, שהוא תקיף ובעל היכולת ובעל הכחות כולם והוא ית' מנענע כל הכחות שלו", ע"כ. וכבר אמרו חז"ל (חולין ז:): "אין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא אם כן מכריזין עליו מלמעלה".

כל מקרה מאת ה'

דרך בני אדם, שכאשר קורה מאורע יוצא דופן, הם נזכרים שה' מנהיג את העולם, אבל בחיי היום יום, כשהכול זורם ורוגע, אין הם תמיד זוכרים שה' ית' מנהיג את העולם. על כך בא רבינו ואומר, שבכל עת צריכים לזכור ולדעת שה' מנהיג אותנו, ואנו בעצמנו אינם יכולים לעשות כלום.

ובזה מבאר רבינו את הפסוק בתהילים "על מי מנוחות" - על מים שקטים ורגועים, גם אז - "ינהלני" - אני צריך גם כן שתנהיג אותי ואיני יכול בעצמי כלום.

מאמר דומה לזה מובא בספר תורת אבות (עמוד קמט) בשם תלמיד רבינו הקדוש ה"ה הרה"ק ר' מרדכי מלעכאוויטש זצ"ל, שהיה מרגלא בפומיה לומר בשם רבותיו הק': "בלי הקב"ה - אי אפשר לעבור אפילו את מפתן הבית, ועם הקב"ה - אפשר גם לקרוע את היס". כיוצא בזה מובא בספה"ק אמרי פנחס (השלם, שער או"א אות מ'): בשם הרב ז"ל [מוהר"ר רפאל ז"ל]: "בעז באהא ניע דא פאראהא", פירוש: בלי עזר השי"ת אי אפשר לעשות שום דבר, אפילו לילך עד מפתן הבית. עוד בדומה לזה מובא בספר גנזי צדיקים (עמוד קכב) בשם הרה"ק מחמעלניק זצ"ל: "כל העולם אומרים - השי"ת מנהיג את העולם, רק מתחילה עושה האדם כל מה שביכולתו, ואחר כך כשרואה שאין לאל ידו אומר השם יתברך מנהיג את העולם. ואני אומר תיכף, השם יתברך מנהיג את העולם".

וכך גם מובא בספר אמרי פנחס הני"ל (השלם, פרשיות אות קכ): רבי שלמה ז"ל אמר בשם הבעש"ט: "שאפילו הקערה עם המאכל עומדין על השלחן, אם אין השי"ת

סיפור מאילנא דחיי

רבינו הקדוש • צדיקי דורו • הדבקים בחיים

יונגערמאן, אפשר דאך?

הרוסי. מה אומר לכם, העצב שעלה בעיניהם היה עצום ביותר. כאב לי עד מאוד לראותם כך נאנקים. לא רציתי לצער אותם כלל וכלל, אהבתי אותם אהבת נפש, אולם לא יכולתי לעמוד בפני רצוני העז לשמש כחייל בצבא הגדול.

”אבא השלים עם הבשורה, כמו שהשלים עוד קודם לכן עם מצבי הירוד. אולם דבר אחד ביקש ממני בכל ליבו: ”בטרם תצא לדרכך אל הצבא, בוא עמי וניכנס אל הרבי הקדוש רבי שלמה”. הסכמתי לבקשה, אחרי הכל אבא היקר עליו השלום, לא לחם איתי, ולא עצר בעד דרכי הסוררת, רק ביקש בקשה קטנה, ואת אבא אהבתי כל ימי ורציתי לשמח אותו ככל יכולתי.

”ואכן, בבוקר אחד ניצבנו אני ואבא בחדרו של הרבי. היה זה מוקדם בבוקר לפני תפילת שחרית.

”אבא הציג אותי וסיפר לרבי לאן אני עומד ללכת. ואז הביט בי הרבי בעיניים חודרות, כשלאחר מכן קם, הניח את ידו על כתפיי, ושאל בקול:

”יונגערמאן, אפשר דאך? יונגערמאן, אפשר דאך?” [אברך - איש צעיר], אולי בכל זאת?]

”נותרתי על מקומי כשאני מצליח להבין מה רוצה ממני הרבי בשאלתו המחורח. כמובן שלא ענית מאומה לשאלתו, וכך יצאנו מחדרו של הרבי, משם פניתי מיד לצבא.”

סיים סרגיי את דבריו:

”רבותי הנכבדים! עד היום לא מרפך ממני שאלתו של הרבי. אני שומע את דבריו יום יום, קולו רודף אחרי ולא עוזב. שוב ושוב אני שומע אותו שואל אותי ומפציר בי: ”אולי בכל זאת...”

”הקשיבו מכובדיי! אם תצליחו לפטור אותי ממטרד זה, ותפעלו שאפסיק לשמוע את קולו של הרבי רודף אותי כל כך - מבטיח אני לבוא לעזרתכם ככל שתחפצו”

למעשה, עד היום לא ידוע מי הוא זה אשר בזכותו לא התבצעה התוכנית הזדונית. אולם חברי המשלחת המומים היו ונסערים נוכח התופעה הפלאית, המעידה יותר

מכל על פעולותיו הקדושות של הרבי להצלת נשמות יהודיות תועות, ועל המשך עשייתו הכבירה למענם לאחר מותו כמו בחיים חיותו.

כמובן שחברי המשלחת לא יכלו - ואף לא רצו - לסייע בידיו של סרגיי במילוי משאלתו האומללה. אולם הם זכו לחזות במו עיניהם בכוחו של הרבי הקדוש, שפעל שנים רבות לפני כן להשאיר בליבו של סרגיי קשר עז, נים דק וטהור לכבשן היהדות.

אחלה ציונו של הדייק בעל התניא זיע"א בהאדיטש

עגנה כבדה ירדה על יהודי העיר האדיטש האוקראינית שבמחוז פולטובה. דאגה רבה קיננה בליבם של חסידי ליובאוויטש בעולם כולו.

הייתה זו החלטתו החדשה של ראש העיר הערל, יוזמה חדשה שפירסמה בשערים, לשמחתם הרבה של תושביה הנכריים של האדיטש: גשר גדול ורחב ידיים יוקם בעיר ויסלול את דרכם של הולכי הרגל והנוסעים בעגלות.

התכנית שפירסמה העירייה הציגה, כי הגשר המהולל ייבנה ויעמוד בהדרגה, לא פחות מאשר בבית העלמין היהודי שבעיר, אשר בתוכו נמצא ציונו הקדוש של קודש הקודשים, רבי שניאור זלמן מלאדי בעל התניא ושו"ע הרב, אשר ביום כ"ד טבת הקרב ובא יחול יום הילולתו ה-210.

פירושו של דבר: החרבת בית העלמין עד יסודו וחילול כל הקברים ובראשם האוהל הקדוש של הצדיק.

רוח נכאים וחרדה עמוקה פשטה בקרב היהודים ההאדיטשיים, אשר מנו כאלפיים נפשות, ובקרב כל יהודי העולם אשר דבר השמועה הנוראה הגיעה לאזניהם.

תפילות המוניות נערכו בבתי הכנסת למניעת רוע הגזרה. פעולות שונות, השתדלויות וימתן בסתר המעורר עיניהם של ערלים והמסלף תוכניותיהם של גויים בוצעו בקדחתנות.

אחד מניסיונות מניעת הגזרה היה: פגישה של משלחת יהודים נכבדה עם מר סרגיי, אחד מחברי העירייה ומגדולי בעלי ההשפעה באזור.

סרגיי היה בנם של הורים יהודים יראים ושלמים, שהתגוררו בעיר לזמיר בימיו של רבינו הקדוש רבי שלמה. מראהו החיצוני ופניו היהירות של סרגיי, כמעט ולא נתנו אפילו רמז קל ליהדותו החבויה ולנשמתו העמומה. אולם ידעי דבר ידעו לומר, כי יש באוזנו קשב ובלבו פתח וחרך צר לטובת היהודים - אֶחָיו לנצח ולעולמים.

ישבו חברי המשלחת במשרדו המפואר של סרגיי, ושטחו בפניו את נוראות הדבר של הריסת בית העלמין.

כססימו הרבנים את דבריהם מלאי החום והרגש, פתח סרגיי ואמר:

”הקשיבו לסיפורי עד תומו. אם תוכלו לעזור לי במבוקשי, אוכל גם אני למלא את משאלתכם -

”ידעים אתם בוודאי כי נולדתי להורים יהודים שומרי תורה ומצוות. גדלתי כילד ובחור יהודי לכל דבר, עד שביום מן הימים פרקתי עול והתחלתי לרדת מטה מטה.

”יום אחד הודעתי להורי כי אני עומד להתגייס לשורות הצבא

חידת השבוע

ילדי רבנו שלמה

החיים בלודמיר בעבר ובהווה

החיים בלודמיר

חידה: מי היו דודיו של ה'בני יששכר'?

הפתרון לחידה מופיע בעלון זה.

כדי לענות על החידה יש לחיג לקו לודמיר 02-301122,

להכנס לשלוחת הילדים - שלוחה מספר 0,

ולפעל לפי ההוראות. בין הפותרים נכונה תגלג זכות רכישת ספרים.

את התשובה יש לשלח עד ליום ראשון פרשת וארא

הזוכה לפרשת ויגש: אלימלך ברנשטיין, ירושלים

אוצרות ומשגים

ה'בני יששכר' מדינוב

ביום ח"י טבת חל יום ההולא של הרה"ק רבי צבי אלימלך מדינוב זיע"א בעל ה'בני יששכר' - שעל ציונו שבעיר דינוב השתטחו בשבוע זה משתתפי המסע המיוחד, שהחל מלודמיר ומשם המשיך לדינוב ולליזענסק.

רבי צבי אלימלך נולד לאביו רבי פסח שהיה מלמד תינוקות, ומצאצאיו של רבי שמשון מאוסטרופול, ולאמו שהיתה בת אחותם של הרה"ק רבי אלימלך מליזענסק זיע"א והרה"ק רבי זושא מאניפולי זיע"א.

שנים רבות המתינו רבי פסח וזוגתו לזרע של קניא, עד שדוד האשה הרה"ק רבי אלימלך מליזענסק הבטיח להם שיוולד להם בן זכר שיאיר את העולם כלו בתורתו ובצדקתו, והורה להם שיתנו לילד את שמו

המסע לודמיר השקטה

בסוף השבוע הקודם יצאה רוסיה בהצהרה ראשונית מסוגה, כי היא תקיים הפסקת אש חד-צדדית למשך 36 שעות, לאורך כל קו המגע בין הצדדים באוקראינה. גורמים מהצד האוקראיני מיהרו לתקוף את ההכרזה והצהירו כי היא לא תמומש אלא אם כן יסיר הצד הרוסי את נוכחות חייליו מהשטחים הכבושים.

התחזית כמובן התקיימה, וההחלטה הופרה כשרוסיה ממשיכה להפציץ כפרים אוקראיניים.

וללודמיר, העיר הקדושה והשלווה, אין הלחימה והקרבות מגיעים כלל

וכלל. כל מבני בית הכנסת אורחים לודמיר מוגנים באמצעות מערכות גנטורים רבי עוצמה למקרי הפסקות חשמל, והעיר כולה שלווה ורגועה. בנוסף, בראשיתו של שבוע זה זכתה קבוצה נרחבת לפקוד את לודמיר, במסגרת מסע ייחודי ומושקע ביותר ע"י חברת 'קינגווי'. על פי התוכנית הקבוצה מתחילה את מסעה בלודמיר, ומשם ממשיכים המשתתפים לעבר ליזענסק ודינוב - אליה יגיעו ביום ההילולא של הבני יששכר ז"ע - ח"י טבת.

סקירה נרחבת על המסע כולו יובא בהרחבה בגליון הבא בעזרת ה'.